

Öregdiákok találkozója Nagylapason

A tanyai oktatás feltételeinek rendezése gróf Klebesberg Kúnó kultuszminister nevéhez kapcsolódik. Működése alatt telepalántálta a tanyavilágot modern iskolákkal. Sok községi iskola, épület szempontjából elbújhatott a tanyai iskolák mögött. Persze az egyik legfontosabb tényezője a haladásnak a „nemzet napszámosa” volt, azaz a tanító.

Nagylapos területén az uradalmi iskola volt a művelődés apostola. Az I. világháború után kis település létesült a vasút mellett, Nagylapos. Itt hamarosan épült Kaszinó, amely a lakosság szórakoztatását, művelődését segítette. Szabad művelődési esték, színjátszó hely, s egyben iskolaként is szolgált. Aztán 1934-ben felépült egy szép, modern tanyai iskola. Egy nagy teremmel, kápolna, szentéllyel, tanítói szolgálati lakással. Még ez évben volt az iskolaszentesítés. Első tanítója Kovács Imre (Stüszli!) volt. A neve is mutatja, hogy a kiváló tanítói munka mellett a vadászatnak is hódolt. Huszonhat évesen baleset áldozata lett.

Utána népszerű utódok következtek: Szabó Viktor, Kalmár Ákos, Paróczai Gergely, Kovács Mátyás, Lesniczki házaspár, majd 1954-től e jelen sorok írója a Márton házaspár. Mi huszonkét tanévet töltöttünk itt. Ez idő alatt öt tanerős, négy tanulócsoporthoz fejlődött az iskola. A kezdeti 23-as létszám száz fölé emelkedett, mivel megszűntek a Varjas, Csejt, az Uradalom, Vízköz, és Zuberecz -zug iskolái.

Két tanulócsoporthal indultunk. Az alsóban a feleségem, a felsőben én tanítottam. Az első dolog volt, hogy beindítottam az orosz nyelv oktatását, bár a tanyán nem volt kötelező. Évről évre szaporodott a középiskolába tovább tanulók száma. A gyerekeket minden évben táboroztattuk, hogy megismerjék hazánkat. Gyakoriak voltak a Szülői Munkaközösség által szervezett rendezvények. Tánccsoportot, énekkart, zeneoktatást, minden tanév végén tornavizsgát rendeztünk. Persze mindebben nagyszerű kartársaim is fáradhatatlanul dolgoztak. (Rojik Mihály, Bella Imréné, Hunya Elekné, Janovszki Györgyné, Janovszki György...)

Megszerveztük a dolgozók általános iskoláját, mely közel tíz évig működött. Közülük egyetemi végzetek is szép számmal kerültek ki.

Most szeptemberben Iványi Mónika és társai segítették a találkozó létrejöttét. Mintegy 80 öregdiák jött el a Rózsahegyi Általános Iskolába.

Az elmaradhatatlan „osztályfőnöki órán” mesének beillő igaz élettörténetek hangzottak el. Sok szép eredménnyel dicsekedtek a mi kedves nebulóink. Aztán a temetőben felkerestük Lesniczki tanító úr sírját, virággal, gyertyagyújtással, fohással emlékeztünk rá.

Végül a Dombszög finom falatjai, minőségi italok fokozták a jó hangulatot. Táncoltunk, elfelejtve, hogy a „fiatalok” egy része már nagyapa, s nyugdíjas már.

Jó dolgok ezek a találkozók. Ilyenkor csak a szépre emlékezünk! Köszönet a megjelenteknek. Köszönet, hogy ennyi derék embert eresztett ki kapuján a nagylaposi tanyai iskola, mely 1976-ban szűnt meg. Gazdátlanul rombolja az idő, pedig 1970-ben még 2 tanteremmel és szertárral is bővítették.